

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 1. juli 2011
Sagsnr.: 10693

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 15.06. 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 462 (Alm. del) som hermed besvares.

Spørgsmål 462:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 15/6 - 2011 fra HjerneSagen om de helbredsmæssige konsekvenser af et stort forbrug af salt, jf. FLF alm. Del – spm. 462.”

Svar:

Hjernesagen påpeger vigtigheden af, at fødevarerproducenterne spiller en afgørende rolle i indsatsen med at reducere danskernes indtag af salt og anbefaler, at der sættes konkrete mål for industrien, der sikrer en reduktion i de industrielle fødevarer på 50 % over de næste 6 år.

Jeg kan oplyse, at der er etableret et partnerskab mellem interesseorganisationer, industri og Fødevareministeriet, hvis formål er at styrke indsatsen med at sænke saltforbruget hos fødevarerproducenterne, i kantiner, på restauranter og i hjemmene.

I partnerskabet arbejdes netop med at sætte konkrete mål for industrien, og i lighed med initiativer i Storbritannien er der ved at blive udarbejdet vejledende værdier for saltniveauet i forskellige fødevarer kategorier. Det omfatter fødevarer kategorier som brød, ost, kødprodukter, færdigretter, morgenmadsprodukter, snacks, slikprodukter m.v. Dette arbejde forventes færdigt ultimo september 2011.

Saltpartnerskabet har udarbejdet en strategi med forskellige indsatsområder, der vil være fokus på. Saltpartnerskabets mål er at reducere befolkningens saltindtag, så kvinder i 2014 har et saltindtag på gennemsnitlig 5 gram dagligt og mænd et saltindtag på 6-8 gram dagligt. Dette svarer til reduktion i kvinder og mænds gennemsnitlige saltindtag på 3 gram pr. dag. Jeg vil afvente resultaterne af dette partnerskabs-samarbejde, og jeg tror på, at vi i fællesskab og ad frivillighedens vej kan lykkes med at sænke danskernes indtag af salt.

For så vidt angår mærkning af saltindholdet er der en bedre mærkning af fødevarer på vej. Der forhandles i øjeblikket om nye fælles regler i EU, der vil betyde, at det på færdigpakkede fødevarer bliver obligatorisk at næringsdeklarere indholdet af salt. I dag er saltmærkning frivilligt, og begrebet natrium anvendes i dag i stedet for salt.

Jeg er enig i, at vi skal øge forbrugernes viden om salt og sundhed og have forbrugerne til at være opmærksomme på saltindholdet i fødevarerne samt det salt, der tilsættes maden ved bordet. Det sker med information på TV, på partnernes hjemmesider og i andet informationsmateriale. Nøglehulsmærket skal hjælpe forbrugerne ude i supermarkederne med at vælge de produkter, der er et sundere valg, bl.a. i forhold til indhold af salt. Salt er med i nøglehulskriterierne, hvor det er relevant, og hvor det indtil nu har været praktisk muligt. På Fødevestyrelsens hjemmeside www.altomkost.dk gives gode råd til, hvordan forbrugerne kan spare på husholdningssaltet.

Saltproblematikken kan efter min mening ikke sidestilles med transfedtsyresagen. Transfedtsyrerne har ingen positive egenskaber, og det er langt nemmere at udskifte transfedtsyrerne med andre typer fedtsyrer, end det er at erstatte salt (NaCl) med salterstatere. Natrium er i små mængder et essentielt næringsstof, og salt har forskellige nødvendige funktioner i fødevarerne. Salt har foruden betydning for smagen stor betydning for den mikrobiologiske fødevarerens sikkerhed og for konsistensen af produkterne. Desuden vil brugen af salterstatere betyde flere E-numre på produkterne, hvilket forbrugerne i Danmark er skeptiske overfor, ligesom der ikke foreligger tilstrækkelig viden om, hvorvidt det vil være en sundhedsmæssig fordel. Løsningen er efter min mening langsomt at vænne forbrugerne til en mindre salt smag i fødevarerne. Og producenterne behøver tid til at imødekomme de teknologiske udfordringer.

Den danske strategi har et bedre udgangspunkt for at kunne nå et ambitiøst mål, end Finland og Storbritannien har haft. Dels kan Danmark støtte sig til de andre landes erfaringer, dels støttes de nationale indsatser nu af det fælles EU-program. Dertil kommer, at især Storbritanniens krav om reduceret saltindhold i produkterne allerede har haft betydning for saltindholdet eksempelvis i danske kødprodukter, der eksporteres til Storbritannien. Endelig vil de forventede kommende bestemmelser om obligatorisk deklaration af saltindholdet give forbrugerne bedre mulighed for at foretage et oplyst valg.

Henrik Høegh

/Mads Fischer-Møller